लम्भाणन्तरं सग्गारोव्हणोणा अवसिदकज्जं विप्पओअमुव्हिं मव्हाराओ समत्थइस्सदि ।

राज्ञा । सुन्दरि मा मैवं ।

न हि सुलभवियोगा कर्तुमात्मप्रियाणि
प्रभवति परवत्ता शासने तिष्ठ भर्तुः ।
अव्हमपि तव सूनावद्य विन्यस्य राज्यं
विचरितमृगयूथान्याश्रयिष्ये वनानि ॥ १५५ ॥

कुमारः । नार्हति तातो मव्होन्नधारितायां धुरि दम्यं नियोजयितुं ।

राज्ञा । अयि वत्स मा मैवं ।

शमयति गजानन्यान्गन्धद्विपः कलभो ऽपि सन्
प्रभवतितरां वेगोदग्रं भुजंगशिशोर्विषं ।
भुवमधिपतिर्बालावस्थो ऽप्यलं परिरक्षितुं
न खलु वयसा जात्यैवायं स्वकार्यसहो गणः ॥ १५६ ॥

आर्यलातव्य ।

कञ्चुकी । आज्ञापयतु देवः ।

राज्ञा । मद्वचनादमात्यपर्वतं ब्रूहि । संभ्रियतामायुषो राज्याभिषेकः ॥ कञ्चुकी दुःखेन निष्क्रान्तः ॥

॥ सर्वे दृष्टिविघातं रूपयन्ति ॥

राज्ञा ॥ आकाशमवलोक्य ॥ कुतो नु खलु भोः विद्युत्संपातः । अये भगवान्नारदः ।